

La dòna d'ayqua

LA DÒNA D'AYGUA

POEMA LÍRICH

AB UN PRÒLECH Y TRES ACTES

INSPIRAT

EN LA LLEGENDA D'«EL GORCH DE LES DONZÉLLES»

PER

JOAN TRÍAS Y FÀBREGAS

MUSICA DE

CASSIÀ CASADEMONT

BARCELONA: MCMXI

REPARTIMENT

LA NIT DE L'ESTRENA, XXVII DE JUNY DE MCMXI, EN «ELDORADO»
TEATRE DE CATALUNYA

LA DÒNA D'AYGUA (Regina de les donzélles).	EMILIA VIÑAS.
LA FILLA GRAN...	ROSETA LAGUNA.
LA FILLA XICA...	CARME MAÑANET.
LA BRUIXA..	DOLORS DE BALCELLS.
L'HEREU DE VIAPLANA	MATÍES PASQUAL.
L'AVI-PASTOR	CONRAT GIRALT.

CHOR DE DONZÉLLES.

CHOR DE SEGADORS,
ab la cooperació del «Catalunya Nova».

Director artístich : FRANCESCH CASANOVAS.

Per aquest poema ha pintat dues noves decoracions
en DOMÈNECH SOLER.

Lloch de l'acció : Riells del Fay.

Segle XVII.

PRÒLECH

GORCH DE VALLDERRÓS

Fons d'una cinglerada y a flor de górch.
Comensa 'l quadre negra nit y acaba clar de matinada.
La Regina es aprop de l'Hereu qui dorm vora un marge.
Les Donzèlles dansen al voltant del górch.

Les Donzélles.

D'un bés de lluna enamorada
y a flor de górch es esclatada
la nostra essencia virginal.
Sóm lliris blanchs de l'aygua pura
y del Poema de Natura
sóm la cansó primaveral.
Cantèm, cantèm,
y nostre esprit difundirèm.
Demunt la brisa vespertina
que passa arràn de la bosquina
hi va nostra ànima eternal.
Per tót, la pau ens acompanya,
y dels idilis de montanya
sóm la sardana solemnial.
Dansèm, dansèm,
y bélls dalers deixondirèm.

Regina.

Oh jovincel de Viaplana!
Oh pobre hereu!
qu'aneu cercant l'hora galana
del vostre amor, per tot arreu.
Vós heu dormit al regne nostre,
gentil donzell!
Y somrient teniu 'l rostre
per què 'ns veyeu en somni béll.
No vull qu'obriu pas les parpelles
y qu'us trobeu cort-defallit.
Deixeume sola, mes donzélles,
que vull que 'm miri fit a fit.

Les Donzélles, tot marxant.

Cantèm! Dansèm!
y amors y somnis confonguèm.

Regina, sola ab ell.

Oh jovincel de Viaplana!
Oh bon hereu!
Ja us ha arribat l'hora galana
del amor vostre. ¡Desperteu!

Hereu.

Amor qu'ansiejo..... Hont ets, amor?

Regina.

Obriu 'ls ulls à la claror.

Hereu.

¡Oh llum potenta y benehida
per fi m'inonda vostre bés!

Y enlluernat us dó la vida
per què 'm guieu per sempre més.

Regina.

Si sols hagués d'illuminarvos
vostre camí, bé 'm fóra grat.
Més no sé pas si podré darvos
lo que cerqueu tan afollat.

Hereu.

El méu cercar serà endebades
si per dissort vós ho voleu.
M'han dut ací ilusions sagrades
com vostre esguart qu'are 'm fixeu.

Regina.

Vostre ideal podreu mostrarme
tan pur com es món esguart blau.
Mes vostre ser vé a destriarme
la calma santa de la pau.

Hereu.

Tant bé hi estéu, donzélla hermósa,
dintre aquet cau de solitut?
Món pobre ser fa tanta nosa
qu'us dolgui tant qu'hagi vingut?
Ja fa molts jorns que jo, donzélla,
desde la serra us hé esguardat,
y al contemplar que sóu tan bélla,
m'he cor-rendit y enamorat.
Vós que sóu goja somniadóra,
càlzer dolsíssim d'una flor,
no podeu ésser pas traydora
als planys follívols de món cor.

Veniu ab mi, al Mas Viaplana,
a viure sempre a món costat,
que gaudirèm la vida humana
ab gaudiment jamay provat.
Veniu, qu'allí sereu ma esposa,
regina excelsa de ma llar.
Veniu ab mi, donzélla hermósa,
que serà etern nostre estimar.

Regina.

Oh bon hereu! Vostra follía
me brinda enllà un sol esplendent,
y a mi no'm manca llum del día
quan l'ombra aquí m'es prou plahént.

Hereu.

L'amor y'l sol tenen la vida
qu'hem de gaudir nosaltres dos.
Voleu venir?

Regina.

El górch me crida,
més tóta jo m'acosto a vós.
Sénto tant goig al escoltarvos
y tan gentil us vaig trobant,
que si voleu per mullerarvos
tota'm teniu d'are en avant.
Y si ho voleu, heu de jurarme,
per lo qu'us sía més sagrat,
de may provar de nomenarme
per «dona d'aygua y peu forcat».

Hereu.

Pêl nou amor que pren estada

en nostres cors, faig jurament.
Anèm al Mas, bélla estimada,
qu'us vull besar eternament!

Les Donzélles, de dins.

Cantèm! Dansèm!
y amors y somnis confonguèm.

Regina, marxant ab ell.

Deixo, per vós, les maravelles
de món palau.
Comiat per sempre, mes donzélles,
joya tingàu.

Les Donzélles, sortint.

Sortim górch enfora, que l'aygua rondina,
seguim són murmuri qu'enlayra un plany gréu.
Son regne abandona la nostra Regina
per ésser esclava del cor del Hereu.
Que sigui florida una llar venturósa
al ritme tendríssim de nostre comiat.
L'Hereu que recordi, quan sía sa esposa,
que si es dona d'aygua no té 'l peu forcat.

PRIMER ACTE

DEU ANYS DESPRÉS

MAS VIAPLANA

Interior de la llar.
Portal al fons, que dóna al camp.
A l'esquerra, l'escó; a la dreta, una escala que puja a les cambres.
Comensa l'acte ab les filles del Hereu que filen.
Es una mitjdiada de primers de Juny.

Les filles.

El górch de Vallderrós
es fondo y escabrós
com cap més altre.
Filadora gentil
hi descapdellà 'l fil
de set fusades.
Y quan les acabà,
una veu li cridà
de molt endintre:
— Per sabê 'l fons hónt es
ni tirantnhi set més
hi tocaríes.

L'Avi-pastor, que vé del camp.

Així, pubilles, m'agradeu,
que refilèu la cançó meva.

La filla gran.

Avi-pastor, que Déu vós guard.
Ja veyeu, donchs, com l'hem apresa.

L'Avi-pastor.

No hi hà com sér tendres de cor
y estar fresquívoles de pensa.

La filla gran.

Tampoch hi hà res com ser pastor
per donar pler a les ovelles.

L'Avi-pastor.

Y aquí 'm teniu sempre amatent,
per què ab vosaltres rès puch perdre.
Si us repapiejo 'ls meus recorts,
m'encomaneu la jovenesa.

La filla xica.

Y ben cofoyes que n'estèm!

L'Avi-pastor.

Y 'l cor a mi tot se m'alegra!

La filla xica.

Donchs, acabeunos de contar
tot lo del gorch, com vau prometre.

La filla gran.

Ah, sí! Conteu!

L'Avi-pastor.

Y vetaquí
qu'are us hauré de fer contentes!

Y com que tot ho mereixèu,
deixeume seure y acosteuse.

La filla gran, donantli una cadira.

Teniu, seyeu.

L'Avi-pastor

Donchs escolteu :
Diuen qu'el górch de Vallderrós
es el palau de la bellesa
y qu'al séu fóns, que ningú 'l sab,
hi viuen màgiques donzélles.
Jo no he pogut vèureles may
y sé que són un póm de verges!
Quan a la posta se 'n va 'l sol,
y misteriós arriba 'l vespre,
es quan ab plena llibertat
els séus esplays élles comensen.
Jo no hé pogut vèureles may,
mes ja hé sentit la séva fressa!
Quan són tancats tóts els masius
y la natura dorm quiëta,
volen pêl cingle, amunt y avall,
y van y venen dalt la serra.
Jo no hé pogut vèureles may
ab tót y arreu cercarles sémpre!
Qui les ha vistes, ran de górch,
es per què ja es prou digne d'élles.
Donzèll qui baixa al séu raser,
es pera omplirlo d'amoretes.
Y jo per més que só pastor,
may les hauré pogudes veure,
per què si avuy me sobren anys
m'ha mancat sémpre gentilesa.

La filla xica.

Y are, ploreu?

L'Avi-pastor.

A mi plorar may me veureu.
Es qu'us ho sembla.

L'Hereu, de dalt la cambra.

Avi-pastor!

L'Avi-pastor.

Mon amo 'm crida, pubilletes!

Hereu.

Avi-pastor!

L'Avi-pastor, cridant.

Ja sóch aquí!

Hereu, sortint al cap de l'escala.

Poseume apunt cavall y sélla,
que tinch d'anarmen al mercat.

L'Avi-pastor, anantsen.

Serèu servit ab tota préssa.

Hereu, baixant.

Que per molts anys tingueu delit!

La filla gran.

Que tant meteix aneu a festes?

La filla xica.

Per què al mercat us en aneu?

Hereu.

Com que s'acosta 'l temps de séga,
vaig a cercarne segadors.
Veniu, mes filles,
(Posantse la xica a coll) y mireuse
quin bé de Déu hi ha extès pêl camp!
Mireu el blat com ja rosseja!
Apar que hi hagin rínxols d'or
de vostra fina cabellera!
Tota l' anyada ha donat fruyt!
Tot es granat! Tot es riquesa!

La filla gran.

Ja que teniu enguany tan goig
perque l'anyada serà plena,
volem penyora del mercat!

Hereu.

Sóu tan florides de bonesa,
qu' això no cal dirmho tampoch.
Bélla serà la recompensa
per cada una.

La filla xica.

Visca! Oydà!
Deixèume 'l vostre coll estrènyer,
qu'us vull besar.

La filla gran.

Y jo també!

Y 's besen.

Regina, que surt dalt l'escala.

En mitj d'aquestes amoretes
us hi demano lloch per mi.

Hereu.

Ja sabs que sempre, esposa méva,
tots els meus besos son per tu.
Anèu, mes filles, y beseula.

La filla gran.

Ab tot l' esprit!

La filla xica.

Y ab tot el cor!

Se bésen ab la mare.

Hereu.

Ja veus ab quin amor te bésen!

Regina.

Oh, joya immensa! Grans mercès!

La filla gran.

Oy que 'ns aymeu, bona mareta?

Regina.

Com ja no us pugui més aymar!

Y 's tornen a besar.

La filla gran, a la xica.

Y totes dues are anemsen
a veure l'avi si enllesteix.

La filla xica.

Anem a darli més llestesa
ab nostres cants y saltirons.

Se 'n van.

Hereu.

Ja veus, esposa méva, quin béll viure
gaudim en nostra llar!
Allà 'l fruyt de ma tasca quotidiana
cimbreja assoleyat,
y aquí 'l fruyt benhaurat dels nostres bésos
somriu exuberant.
El blat esperant l'hora de la séga
comensa a rossejar,
en tant que nostres filles alegroyes
destrenen dolsos cants.
Aquell sol esplendent que vaig brindarte
està en plè festival!
¡Glosemlo, esposa méva, aquest béll viure!
¡Glosemlo triomfants!

Regina.

No havía sentit may tota la joya
que sento a ton costat.
Vivía un jorn de somnis y balades,
y are visch d'estimar.
Tu vas trèurem de l'aygua y la boyrina
y vas portarme al camp.
Y no més cal que m'obris els téus brassos,
que ja sabs com me plau.
M'has fet de la llar téva, presonera,
y regno més qu'avans.

El regne que m'has dat, al ferme mare,
no l'esperava may!
Y ab foll agraiment, jo 't beneeixo,
mon espòs estimat!

Hereu.

Jo 't beneeixo a tu, per qu'éts l'estrélla
d'aquest amor sagrat.

Tu éts l'estela divina
del méu pur ideal.
Tu téns tóta ma gloria
y tót el méu gosar.
M'has omplert de coratge
fent creixe 'l meu afany.
Per tu bróta l'espiga.
Per tu floreix el Mas.

Regina.

Tu éts el sol eucarístich
del méu pur estimar.
Y téns tots els meus somnis
y tots els méus esplays.
M'has donada l'essencia
del esclat maternal.
Per tu canten mes filles.
Per tu somriu la llar.

Hereu.

Benhaja ta gentilesa!

Regina.

Benhaja 'l téu ideal!

Entren les filles y l'avi deixa 'l cavall al portal.

L'Avi-pastor.

Aquí teniu apunt cavall y sélla
per quan volgueu marxar.

Hereu.

La tasca, bona esposa, vé a torbarnos
els idilis de pau.
Tot y sabent qu'anyoraré 'ls teus besos,
per uns quants jorns m'en vaig.
Abràssem, amor meva, y a reveure.

Puja a cavall.

Regina.

Que tornis aviat.
Y pensa que l'esposa apassionada
aquí t'està esperant.

La filla xica.

Qu'us recordeu qu'heu de portarnos
una penyora del mercat.

Hereu.

No mancaré ni com a pare
ni com a espòs enamorat.

Se 'n va.

Mare y filles se queden al portal donantli comiat y's pert al lluny el galopar del cavall.

SEGÓN ACTE

CAMP DEL MAS VIAPLANA

A un costat hi hà 'l portal del Mas y la porxada; al mitj, el camp de blat, y al fóns, la montanya.

El blat rosseja.

Comensa l'acte ab l'Avi-pastor, qui fa un flaviol, assentat a terra.

Es una tarda. Fa quatre díes que l'Hereu es a mercat.

L'Avi-pastor.

Pastor d'ovelles may està sol,
fent la pastura, ab el flaviol.
Lo qu'ell procura, con va a montanya,
es de compòndrel ja pêl camí:
a la verneda troba la canya,
a la bosquina escorsa de pí.
Dalt la montanya tot ho domina
y arreu escampa suau refileig;
si no té aymada, se la imagina,
y acorts li endressa dintre l'oreig.
Dalt la montanya fent la pastura
no hi valen gloses de rossinyol.
No hi hà més amo de la natura
qu'ell quan refila ab el flaviol.

El prova.

Are no toca! Bona l'hem féta!

El torna a provar inutilment.

Jo ja 'l fería tot a bossins!
Remalahida la mala bruixa
que hi hà aquí dins.

Sòna 'l flaviol y apareix la Bruixa.

La Bruixa.

Bruixots de les tempestes,
sortiu del vostre jas,
y vostres arts funestes
envieu aquí al Mas.

Desapareix y retruny un trò.

L'Avi-pastor, aixecantse.

Rellamp! Quin terratrèmol
vé a portarme l'esglay.

S'estén una nuvolada negra dessobre la montanya.

S'acosten les tenebres;
ja dominen l'espay.
Oh, quina nuvolada
que vé de cap de riu!
Ratxades del diable,
en mala hora veniu!

Regina, qui surt del Mas.

Correu, correu, bon avi,
si no tot ho perdrèm.
Cerqueu la gent que 's puga
qu'el blat aplegarèm.
Tan plena que l'anyada
havía fet rebrót:
d'enllà vé una tempesta
per arrasarho tot!

L'Avi-pastor.

Bé pla qu'ho veig, mestressa,
que la cullita 's pert;
mes el blat per segarlo
encare es massa vert.

Regina.

Abans de que la pedra
el vingui a trossejar,
a sota la porxada
el vull arreserar.

L'Avi-pastor.

Els segadors que 'ns manquen
no 'ls trobarèm enlloch,
y encare que 'ls trobéssim
ni a temps fóren tampoch.
Que vingui lo que vingui!
Tot es en và! Mal llamp!

Se 'n va corrents.

Regina.

Donchs jo, encare que 'm pesi,
vull fer segar el camp.
Quan tinch l'espòs a fora
tot éll ple d'ilusió,
qui serà que m'envihi
tanta maldat?

La Bruixa, qui torna a sortir.

Só jo!

Regina.

Ets tu?

La Bruixa.

Só jo : la Bruixa.

Regina.

Oh! Dígam, per què ho fas?

La Bruixa.

Per què la vida humana
més bé coneixeràs.
Avuy tindràs la prova
d'un sagrat jurament;
la feblesa del home
veuràs palesament.

Regina.

No t'entench!

La Bruixa.

Per enténdrem
no hauríes d'estimar.

Regina.

Si per què estimo al home,
tu 'm véns a menassar,
no més voldría qu'are
vinguessin segadors,
y la forsa veuríem
entr'ells y'ls teus furors.

La Bruixa.

Fins jo faré venirlos
si tanta falta 't fan.

Regina.

Que vinguin.

La Bruixa.

D'allà venen.
A veure què faràn!

Se fón, y de lluny venen els segadors.

Els Segadors.

Corrèm, companys, a Viaplana,
que la mestressa 'ns hi demana.
Corrèm, cuytèm.
Si ab nostre esfors ella confía,
adelerats al Mas fem vía,
que segarèm.
Corrèm al Mas : anem depréssa
qu'hem d'obehir a la mestressa.
Corrèm, cuytèm,
que segarèm.

Sortint.

Aquí 'ns teniu.

Regina.

Que benvinguts sigueu al Mas!
Avant, minyons! No defalliu,
y no us torbeu,
que de basarda 'l blat brandeja.

Els Segadors.

Per cap de colla, que se us veja,
que més delit ens donarèu.

Comensen a segar.

Apa, companys! encoratgèmnos,
y cadascú a son lloch posèmnos,
que la boyrada s'ha fét gran.
Sense tenir les fals parades,
junyim l'espiga a grans brassades,
seguèm el blat arràn-arràn.

Regina.

Avant, minyons! que la tempésta,
quan sigui aquí, ja trobi llésta,
la feyna qu'are comensèm.
Som la creuada de la vida,
que, de la Bruixa malehida,
els mals enginys també seguèm.

Els Segadors.

Fem que la fals no se 'ns encalli
y arràn de terra tot ho talli.
Zis-zas, zis-zas.
No 'ns adonguèm de la fadiga
méntre seguèm tota l'espiga.
No 'ns torbèm pas.
La pédra vé menassadòra
prô ja acabèm : avant y fora.
Zis-zas, zis-zas,
no'ns torbèm pas.

Han acabat y fan les garbes.

Ab goig cantèm,
qu'are ja estèm!

Regina.

Ab goig canteu,
que de la paga no us doldreu.

Els Segadors.

No més hi quéda que'l restoll.
Ja tenim féta la segada!

Regina.

Y are, les garbes, tots, al coll,
portèules sóta la porxada.

Van portant les garbes sóta la porxada y Regina 's quéda sola.

Bruixa, ja ho veus, jo t'hé vençut.
Trencar l'espiga no has pogut!
Aquí sencera la recullen.

La nuvolada 's va destriant y surt l'arch de Sant Martí.

Mes ¡oh, què veig! Trista de mí!
Les boyres negres ja s'esbullen
y brilla l'arch de Sant Martí.
La pedregada enllà s'atura
y tórna 'l Mas a la claror,
una claror de desventura
que 'm porta a l'ànima foscór.
Si m'has vingutací a escometre
lo que per mí l'home ha granat,
no ho has gosat tan sols malmetre
sinó que fins te n'has mofat.
Bé n'he sigut prou d'enganyada!
Bé n'es de negra ma dissort!
Què 'm dirà Ell, a sa tornada,
si jo meteixa 'l fruyt hé mort?

Se sent el galop del cavall.

Mes, ay! que 'm sembla que galopa
nostre cavall pêl caminal!

. . . .

Es Ell que vé... y méntre s'apropa
la vida 'm fuig! Oh jorn fatal!

Arriba l'Hereu, dòna una llambregada al camp y, desconhortat, baixa de cavall.

Hereu.

Què passa aquí? Qui l'ha malmesa
nostra riquesa
que fins avuy ha somrigut?
Hont es el blat? Quí se l'ha endut?

Regina.

¡Perdó, espòs meu! Esmaperduda,
tement la pédra, l'he segat.

Hereu.

Així no hagués may coneguda
la dòna d'aygua y peu forcat.

Tost diu això, Regina desapareix als séus peus.

Hereu, exaltat.

Esposa méva!... Hont ets, esposa?...
Per què t'has fósa?
Tot ho hé perdut!
Malhaja l'hora en qu'hé vingut!

Recolzat al portal del Mas, arrenca un plór.

Les donzélles, de lluny.

Sortim gróch enfora que l'aygua rondina
y alegres murmuris s'escampen arreu.
A son tron ja tórna la nostra regina,
cor-trista y plorósa fugint de l'Hereu.
Si deixa l'amor y del món vé tristoya
per què s'ha desfét el séu pacte sagrat,
que tórni ací al górch a cantar alegroya,
que si es dòna d'aygua no té 'l peu forcat.

TERCER ACTE

ALTRA VOLTA
EL GORCH DE VALLDERRÓS

Es un cap-véspre y acaba l'acte ja fósch.

Regina, del fóns del górch.

Oh fólls recorts de Viaplana!
Oh ingrat Hereu!
que per la vostra acció profana
jo ploro y vós també ploreu.
El jurament que ab mi us lligava
fóu un engany.
Aquells amors qu'ab vós gosava
se son tornats un amarch plany.
Si a mon palau de maravelles
qui m'en tragué m'ha fét tornar,
no 'm deixeu sola, mes donzélles,
qu'eternament vull divagar.

Surt l'Hereu ab ses filles.

La filla gran, donant la mà al pare.

Pare, veniu, que la veurèu
aci meteix hont l'hem ohida.
Aneu venint y no 'ns deixeu
ni tingueu l'ànima entristida.

Hereu.

Hont me porteu bé prou qu'hi vinch :

vosaltres sóu la méva guía.
Mes la tristesa qu'are tinch
m'ha trét la forsa que voldría.

La filla xica.

No us retorneu dintre aquest sot
hont heu ohit la nostra mare?

Hereu.

Si un jorn m'hi va somriure tót,
avuy fins l'ayre m'hi aclapara.
Ací meteix quan la vegí
va ferme 'l bès d'enamorada.

La filla gran.

Y ací l'hem vista aquest matí
y'ns ha abrassat anyoransada.

Hereu.

Anyoransada us ha abrassat
y no ha volgut al Mas seguirvos?

La filla gran.

Per vostra culpa, a son costat.
diu que may més podrà tenirvos.

Hereu.

Y per què prop d'élla 'm porteu,
si es per donarme més angóixa?

La filla xica.

Per què amagantvos, la veurèu,
joyosament com ens amóixa.

Hereu.

Això jamay! Es massa poch,
per lo que l'aymo, sols mirarla.
De Vallderrós avuy no 'm moch
que no alcanceu al món tornarla.

La filla gran.

Com ho farèm
si no podèm?

Hereu.

Contéuli 'l méu agonejar!
La conjureu que no 'm castigui!
Si no ho podeu així alcançar,
quan ab sa túnica us abrigui,
per' arrencarla us hi llasseu
féntvoshi un nû ab vostres faldilles.

La filla gran.

Ho complirèm tal com maneu.

Hereu.

Feuho per mí, mes bones filles.

S'amaga darrera 'l marge.

La filla gran, mirant al górch.

¡Mare, sortiu!

La filla xica.

¡Mare, veniu!

Regina, sortint.

Mes bones filles, ja torneu?
Vós manca encare alguna cosa?

La filla gran.

A nostra llar, massa ho sabeu,
manca una mare y una esposa.

Regina.

De mon espòs no 'm parleu pas,
que ja no ho es, ni jo só séva.
Bé sab, si só fora del Mas,
qu'es d'éll la culpa y no pas méva.
Pêl jurament qu'un jorn va fér
li donguí 'l vel de ma puresa,
y un altre jorn el va desfér
tement de perdre sa riquesa.

La filla xica.

¡Vós demanèm per éll perdó
ab nostres cors que també ploren!
¡Vós demanèm per compassió
torneu als brassos qu'us anyoren!

Regina.

Si a Viaplana ab éll tornés,
com sempre hé fét l'estimaría.
Are no puch y, si pogués,
meteix qu'abans hi tòrnaría.
No 'm veurà més l'humanitat
sinó vosaltres, mes donzélles,
fruyt d'un amor que ja ha passat,
nades al brés de les rosélles.
Mes abrassades maternals
no us mancaràn, com may encare,
lo qu'eren himnes virginals
seràn corrandes d'una mare.

Serà ma túnica d'argent
vostre caliu de la infantesa,
que sempre més servaré ardent
pera vetllar vostra puresa.

Les filles s'hi llassen y ella se 'n adóna.

Y are, què feu?
Per què 'm llasseu?

La filla gran.

Per què may més volèm deixarvos.

Regina.

Donchs, si ho voleu,
darrera meu heu d'enfonzarvos.

Y s'enfónzen tótes tres.

Hereu, qui surt del marge.

Amor que perdo... Hont ets, amor?

Regina, del fóns.

Vós l'heu tancat a la foscór.

L'Hereu cau desmayat al peu del górch.

Les Donzélles, surten y canten.

Avuy floreix l'aygua del górch, crestallina,
dos vels de puresa més blanchs que la néu.
Són, per les filletes de nostra Regina,
les flames darreres del cor del Hereu.
Els bélls somnis nostres y cèlichs somriures
pêl món que no síen may més destorbats.
Fruim nostres gales, bén soles y lliures,
«qu'éssent dònes d'aygua no som peu forcats».

FI DEL POEMA

Aquest poema lírich ha sigut portat a l'escena per un aplech d'amichs dels autors y altres amants del art de Catalunya, a benefici exclusiu del Teatre lírich català.

LLISTA DE COOPERADORS

Joaquim Pena, Chor de l'Academia Catòlica, de Sabadell; Antoni Güell, Dr. Roig Rovira, Francisco de A. Mas, Lluis Puigdomènech, Ignasi Iglesias, Francisco de A. Planas, Mateu Brujas, Antoni Soler, Pere Montanyola, Nicolau Juncosa, Amadeu Hurtado, Joseph Ruíz Casamitjana, Francisco Ferrer, Joseph M.ª Rosich, Dr. Martí y Julià, Jaume Ramón, Manel Folguera y Duràn, Tomàs Salas, Modest Duràn, Francesch Armengol, Joseph Soley y Rabassa, Francesch Llonch, Antoni Suñol, Jaume Domènech, Eduart Calvet, Tomàs Salas Corominas, Manel Rius, Joan Prat, Joaquim Lluhí Rissech, Antoni de P. Campmany, Dr. Tarruella, Ramón Romeu, J. Sellarés Deu, Jordi Forcada, Martí Matons, Domingo Saló, Eduart Batalla, Joseph Gorina Romeu, Santiago Gubern, Ramón Brú, Joseph Alfaras, Joan Gorina Romeu, Joan Gorina Sans, Joseph Oller, J. Bta. Ponsà, Joseph Daudier, Joseph Casadevall, Rafel Ferràn, Joan Duràn, Jaume Petit, Antoni Daunas, Ramón Picar, Eduard Domènech, Joseph Campdepadrós, Pau Obiols, Francisco Albert Paradís, C. N. R. del districte IV, Joan Coll, Enrich Cardona, Raimón d'Abadal, Ildefons Suñol, Jaume Carner, Marquès d'Alella, Joseph Collaso y Gil, Emili Junoy, Pere G. Maristany, Miquel A. Fargas, Joan Girona, Francesch Cambó, Salvador Baseda, Casimir Lagarriga, Jaume Cruells, Trinitat Monegal, Dionís Millàn, Juli Marial, Víctor Oliva y Antoni Rivas.

Preu : 25 cènts.

OLIVA, Impressor : Vilanova y Geltrú.

Despatx a Barcelona : Lauria, 31, interior.